

ALBINA

REVISTĂ POPULARĂ

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	P. Dulfu
G. Coșbuc	V. S. Moga
G-I P. V. Năsturel	N. Nicolaescu
Gh. Adamescu	Gr. Teodossiu
I. Otescu	C. C. P.-Tașcă.

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (lângă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alese, briliantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomezii de quinquina parfumate. Capilarine, col-cream de la princesse și comestice igienice, piepțini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, termometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tualete.

Articole pentru menajiu, ca: ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirt denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sârmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburi alese, rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat uleiul din ficat de morun pentru cura de iearnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum: bugiie, balsamuri pentru vinăță, capsule, cataplasme, coaltare, crayoane, ceaiuri, drageie, elixire, emulsiuni uleioase, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuințate la vindecarea suferințelor cărora să e redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de cauciucărie și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetricei și Chirurgiei, Opticei și Dentisticeii, ca : vată și tifloane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigatoare pentru Moașe și Lehuse, pompe trage-lapte și biberoane, ploști și lighiane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, siringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomacale, pulverisitoare și vaporisatoare, preservative, suspensoare, termometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu, platină, faianță și porțelan, ochelari, foarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parte a. Țării, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe anul 1908 5 | Abonamentul în străin, pe an lei 6
 „ „ „ 6 luni 3 | Un număr 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu pe linie. Mărea publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL :

P. Dulfu, Rugăciune (Poezie). — *Al. Lăpădatu*, De moartea lui Mihai-Vodă Viteazul. — *Dr. C. I. Istrati*, Rugămintele preoților, învățătorilor, primarilor. *C. Popescu-Stănești*, Familia, natura, religiuina și școala, ca factori de căpetenie în educațiune. — *I.*, Cele dintăiu călătorii în văzduh la Viena.—O măsură bună împotriva scarlatinei. — De pe Domețiile Coroanei. — Bibliografie. — Cronica : Aniversarea căsătoriei MM. LL. Regelui și Reginei ; Boala I. P. S. Mitrop-Primat ; Mare foc la Ploesti ; Poetul Goga achitat ; Liga culturală din Sinaia.—Inarmările Serbiei ; Aprinderea unei mine în Germania ; Moartea împăratului Chinei.—Cărți primite la Redacție.

Din ziare și reviste : Pentru alungarea și stărpirea ciiorilor. — Râmele din oalele cu flori.—Le matrioulant.—Istețimea Românului și opinea.

Ilustrațiuni : Intrarea lui Mihai-Vodă în Alba-Iulia. — Culă din jud. Mehedinți. — Culă din jud. Argeș.—Culă din jud. Vâlcea.—Culă din jud. Muscel.—Casă-Culă din jud. Mehedinți.—Casă-Culă din jud. Vâlcea.—Casă-Culă din jud. Gorj.

Pagina glumeață : Intre bețivi. — Păcală furios. — O datorie veche. — Intre doi minci-noși.—Intre soți.—Despre anotimpuri.—La judecătorul de instrucție.

Suplement : Buletinul activității sociale a preoților și învățătorilor No. 25.

RUGĂCIUNE

(Pentru școlari).

*Din slava ta senină,
 Cerescule 'mpărate,
 Privirea ți-o coboară
 Spre noi cu bunătate.*

*Și glasul rugii noastre
 Ascultă-l părintește :
 Cu-a ta putere mintea
 Plăpândă ne-o 'ntărește.*

*Și ne 'ndreptează, Doamne,
 Voința tot spre bine ;
 Să fim ai tăi fii vrednici,
 lubiți mereu de tine.*

P. DULFU.

De moartea lui Mihai-Vodă-Viteazul.

— Narațiune istorică. —

Bătuți și fugăriți la Goroslău, Ungurii se opriră la Dej. Aci Sigismund cu mai marii săi ținū sfat asupra celor viitoare. Se hotărî ca el, împreună cu Ștefan Csáky, să treacă de grab pasurile munților în Moldova; Moise Săcuiul și George Borbely cu trupele ce mai rămăsese să se coboare în părțile de jos ale țării, dincolo de Mureș, în cetatea dela Alba-Iulia, unde să rămână în observare și defensivă până ce Sigismund și cu Csáky vor putea înjgheba o nouă oaste de Moldoveni și Turci, cu cari să vină asupra Ardealului; în sfârșit, Nobilii să se închidă în Gurghiu, așteptând desfășurarea evenimentelor. De aci cereau ei, la 22 August, prin mijlocirea Bistrițenilor, vești despre soarta Clujului, care se închinase învingătorilor.

Intr'adevăr, după ce spulberă în noaptea de 3 spre 4 August oastea inamică, Basta și Mihai-Vodă rămaseră locului, la Goroslău, două zile, pentru a îngropa pe cei morți, pentru a judecă și pedepsi pe cei prinși și pentru a hotărî rostul lucrurilor viitoare, între cari și împărțirea trofeelor cucerite în luptă. Ca comandanți deosebiți ce erau, amândoi vestiră apoi a doua zi, la 4 August, împăratului la Praga strălucita biruință din ziua trecută. În scrisoarea sa, Mihai-Vodă, solicitând ajutoare bănești pentru întreținerea mai departe a oștilor și amintind slujbele și jertfele ce făcuse și aduse cauzei creștine, cerea ărecum, ca și odinioară, să i se dea guvernul Ardealului, ca unul ce i se convenia mai mult. În acelaș timp el vestește răzvrătirea credincioșilor săi din Țara-Românească, răsvrătire care aduse izgonirea lui Simeon-Vodă Movilă.

La trimiterea trofeelor vechea dușmănie a lui Basta împotriva lui Mihai-Vodă, pe care Curtea împărătească îi distinsese cu mari onoruri și care acum, din nou, prin strălucirea personalității sale, se ridicase deasupra pizmașului General, se dădu pe față. Un început de ceartă izbucni chiar între cei doi Comandanți. Căci Basta pretindea că lui i se cuvine, ca Comandant suprem al oștirilor, trimiterea tutulor steagurilor la Curte, deci și a celor câștigate de trupele lui Mihai-Vodă. Dar acesta nu cedă. Astfel fiecare din cei doi comandanți trimise deosebit steagurile sale — Basta prin Tomaso Cauriolo, Mihai-Vodă prin Petre Armeanul, cari amândoi sosiră la Praga în 13 August. O sărbătoare publică avu loc la Curte cu prilejul recepției trofeelor dela Goroslău, cari minunară pe toți prin frumusețea și scumpetea lor. Căci, cum am văzut, Sigismund împărțise oastei sale tot steaguri într'aurite și argintate. Un ofițer al Regelui

Intrarea lui Mihai-Vodă în Alba-Iulia
(1 Noembrie 1599).

Saxoniei, care se află atunci la Curtea din Praga, luă copii după cele mai frumoase și le duse stăpânului său. Aceste copii se păstrează până azi în Muzeul bibliotecii din Drezda și între ele se poate vedea și aceia a unui steag moldovenesc, pierdut în luptă de trupele pe cari Eremie Movilă se grăbise a le trimite în ajutor lui Sigismund Báthory.

După ce regulară totul pe câmpul de luptă, trimitând tunurile cucerite la Sătmar și trecând sub ascuțișul sabiei pe cei prinși, oștile împărătești se ridicară de plecare și se îndreptară spre Cluj. La granița țării, ele fură întâmpinate de reprezentanții acestei cetăți, cari veniră să se închine Împăratului, recomandându-se mărinimiei și grației biruitorilor, cari, sosind în Cluj la 13 August, luară în stăpânire orașul, impunându-i contribuțiuni grele în bani și natură, pe seama oștilor și a căpeteniile sale. Clujenii obținură în schimb cărți prin care, în numele Împăratului, li se confirmară vechile lor privilegii și libertăți orășanești. Dar cu aceasta nu se mântuiră. Căci trupele de strânsură, atât ale lui Basta cât și ale lui Mihai Vodă, mercenarii ce trăiau din câștigul prăzilor, se dădură la jaf și la răutăți mari. Marginile orașului și ținuturile vecine fură cât se poate de ticălos prădate.

În timp ce biruitorii stăteau la Cluj, relațiunile dintre cei doi comandanți se înăspriră mult. Căci, simțitor, iute și deschis cum eră, Mihai-Vodă nu se putu opri de a arăta verde, cu vorbe aspre chiar, nemulțumirea sa de felul cum eră tratat față de Basta, care găsi în vorbele ascunse și mincinoase, pe cari protivnicii Domnului român i le șoptiau la urechi, tot atâtea motive de a îndreptăți, la timpul său, făptuirea planului ascuns și ticălos ce de pe acum urzise—peirea lui Mihai. În acest scop, văzând aplecarea haiducilor săi către „Valah“ și temându-se de surprinderea evenimentelor, începu a-și crește oastea cu noui puteri, înainte chiar de a părăsi Clujul.

Plecând din acest oraș, trupele împărătești tăbăriră pe câmpia Cristișului lângă Turda,—Basta pe malul Arieșului, Mihai ceva mai spre miază-zi. În ziua aceia Turda luă foc. Iar cetele de mercenari, cari nu mai puteau fi ținute în frâu, se dădură la jaf și omor prin întreg ținutul. Aiudul și Alba-Iulia, pe care o părăsiră Moise Săcuil și George Borbely, refugiindu-se cel întâi la Făgăraș, cel al doilea la Deva, căzură pradă jefuitorilor, a căror furie se pare că nu mai cunoștea nici o margine. Căci cronicarii și documentele timpului știu să ne povestească o întregă serie de grozăvii, pe care le-ar fi făcut mai ales trupele de sub povața lui Mihai-Vodă. Așa, ele ne spun—că la Alba-Iulia ar fi prădat și pustiit palatul Principilor, ar fi distrus și ars arhivele țării, ar fi jefuit catedrala de cele sfinte și ar fi profanat mormintele chiar, între cari și pe acel al marelui erou Ioan Huniade, despre care grozavă faptă, aceleași cronici, știu să ne înșire o seamă de barbare și tragice peripeții Neîndoios totul e mult prea mult exagerat; dar nu e mai puțin

adevărat că s'a făcut mult rău și destul de mare jaf, pagubă și omor. Numai cât totul, cum am spus, a fost exagerat pe urmă de cei ce aveau tot interesul să îndrăpătească prin astfel de exagerări și prin tot felul de calomnii nelegiuita asasinare a lui Mihai-Vodă, în seuma căruia au pus, pentru aceleași motive, o sumedenie de vorbe aspre, grele și nesocotite la adresa împăratului și a Curții sale.

Toate aceste noi trebuie însă să le primim cu rezervă. Căci dacă Mihai-Vodă a fost iute, el n'a fost nesocotit și dacă a fost pornit spre răzbunare, el n'a fost un barbar, cum ni-l arată protivnicii lui și ai noștri. A voit însă țara pentru care se luptase atât de greu și pentru care se străduise atât de mult,—a voit Ardealul. Dar a spus-o verde și deschis și a cerut-o cu tărie și stăruință. Căci acum, ca și atunci când l-a cucerit pentru întâia oară, lui i se convenia, ceea ce de altfel recunoscuse și Curtea împărătească, trimițându-i, înaintea luptei dela Mirislău, prin Pecz și Székely, scrisori de întărire ca guvernator. Acest Ardeal însă-l voia și ambițiosul Basta, care, neștiind ce va aduce viitorul, deci ce vor hotări cei dela Curte în privința acestei țări, se hotări să-și răpue adversarul din vreme.

Veni o împrejurare care grăbi îndeplinirea acestei hotăriri. Anume, pe când cunoscuții și devotații partizani ai împăratului, Gașpar Kornis și Pancratie Sennyey, liberați din Gurghiu, unde știm că fuseseră închiși de Csáky în ziua realegerii lui Sigismund Báthory, la 3 Februarie, veniau spre tabăra lu Basta, oameni de-ai lui Mihai-Vodă îi atacă în cale, omorând pe cel dintâi, rânind și prinzând pe cel de-al doilea. Auzind cele petrecute, Basta dădu poruncă lui Mihai să extradeze pe nelegiuiți spre pedepsire. Jicnit și amărit, Voevodul răspunse Generalului că el, Mihai, prietenul împăratului, nu primește porunci dela Basta, care nu e decât servitor al împăratului și că, dacă cu adevărat oamenii săi au făcut nelegiuirea, el însuși îi va pedepsi după cuviință. Răspunsul acesta de sine înțeles că trebui să turbure mult pe Basta, care, atribuind Voevodului planuri pe cari însuși le nutria, îi hotări peirea, drept ce, în așteptarea momentului prielnic făptuirii crimei, căută mijloacele și născoci motivele. Și le găsi atât pe unele cât și pe altele.

Mihai-Vodă, auzind că soarta familiei sale atât de scumpe și dorite e iarăși primejduită, nu stătu pe gânduri și decise să plece îndată spre Făgăraș și de acolo în Țara-Românească, unde-l așteptau credincioșii săi ce izgoniseră pe Vătavul lui Zamoyski. Incunoștință dar pe Basta de hotărîrea sa și-i ceru, în acest scop, ajutor. Perfidul general îi răspunse însă, că nefiind prudent să se împartă tabăra, să îngăduască până ce însuși îi va putea veni în ajutor cu toată oastea. Dar Mihai-Vodă nu mai putea aștepta. Hotări deci să plece singur.

Auzind aceasta, Basta înțelese că nu mai e timp de pierdut și că trebuie să lucreze repede. Chemă deci pe Mihai la sine sub cuvânt să se sfătuească asupra celor viitoare, dar cu gând

să-l piardă. Voevodul, bănuind că poate fi ceva rău, nu merse. Atunci Basta își adună ofiterii, credincioșii lui Valoni, le arată trebuința de a ucide pe Mihai și le ceru sprijinul. Aceștia se învoiră bucuros și doi dintre ei, Beauri și Mortagne, se îmbiară a primi rolul de călai în fruntea ucigașilor, cari se hotărîse a fi două roate de călăreți Nemți și Valoni.

Aceste se petreceau în seara zilei de 7/18 August, într'o Sămbătă. Crima trebuia să se făptuească chiar în acea noapte. În acest scop se dădu poruncă ca întreaga călărime să stea gata pentru orice chemare, cași cum ar trebui să meargă împotriva dușmanului, care, în cazul de față, a fi trebuit să fie trupele adunate în jurul lui Mihai-Vodă, dacă ele n'ar fi fost mercenare și străine.

Astfel, în revărsat de zori, Duminecă, în 8/19 August, Beauri, luându-și câțiva oameni, merse în tabăra lui Mihai, intră în cortul lui, spuindu-i că vine în numele călărimei valone, care dorește a intra în slujba Domnului român, pentru campania ce voia să întreprindă. Mihai-Vodă crezû vorbelor prefăcute și mincinoase și se bucură mult de neașteptata ofertă. Dar în acest timp sosiră și cele două roate de călăreți, înconjurară cortul Voevodului și, pe neașteptate, rupând pânzele, năvălesc din toate părțile în lăuntru, spre marea uimire a lui Mihai și a Căpitanului său Ludovic Răkoczy, cu care tocmai se sfătuiă de plecare. Beauri porunci Domnului să se dea prins. — „Ba!“, strigă cu disperare Mihai-Vodă, răpezindu-se la paloș. Ucigașii însă nu-î dădură timp de mișcare. Beauri îi aruncă cu putere barda în piept, iar două gloanțe de pușcă îl doborîră fără suflare la pământ.

„Și căzû—zice Cronica—trupul lui cel frumos ca un copaciu, pentru că nu știuse, nici să imprilegise sabia lui cea iute în mâna lui cea vitează. Și-i rămase trupul gol în pulbere aruncat. Că așa au lucrat pisma încă din începutul lumii, că pisma au perdut pe mulți bărbați fără de vină, cași acesta. Căci eră ajutor creștinilor și stă tare ca un viteaz bun pentru ei, cât făcuse pe Turci de tremură de frica lui. Iar deavolul cel ce nu vrea binele neamului creștinesc, nu l-au lăsat. Ci iată că cu meșteșugurile lui au intrat prin inimile celor răi, hieleni, până-l dederă și morții. Și rămaseră creștinii, mai vârtos Țara-Românească, săraci de dânsul. Pentru aceea dar cade-se să blăstemăm toți creștinii pe neamul unguresc, mai vârtos, căci sunt oameni răi și hieleni din felul lor. Așijderea și pe Basta Giurgiu, căci au ascultat pe domnii ungurești și au ucis pe Mihai-Vodă fără de nici o vină. Unii ca acei să fie de trei ori anatema!“

Mihai-Vodă nu mai eră acum primejdios. După ce jetuiră tot ce găsiră în cort, călăii îi tăiară capul. Trupu-i, rămas câteva zile despoiat și batjocorit în pulberea drumurilor, fu îngropat de niște Săcui mai omenoși în marginea unui șanț, acolo, în Câmpia Trudei, unde deci și azi zac, ascunse și neștiute, mădularele scumpe ale marelui dar nefericitului Viteaz; iar

capul, purtat mai întâiu prin toată tabăra, spre incredințare că acel ce-l purtase perise, fu luat de Radu Buzescu, adus în țară la mănăstirea de ctitorie a neamului, la Deal, lângă Târgoviște, și înmormântat la picioarele tatălui său Pătrășcu-Vodă cel Bun, sub lespedea, pe care credinciosul și piosul boer puse să sape următoarele dureroase cuvinte:

Aci zace cinstitul și răposatul capul creștinului Mihail marele Voevod, ce-a fost Domn Țării-Românești și Ardealului și Moldovei. Cinstitul trup zace în Câmpii Tordei. Și când l-au ucis Neamșii, ani au fost 7109 (=1601) în luna August 8 zile. Această piatră o au pus jupan Radul Buzescu și jupâneasa Preda.

Alex. Lăpădatu.

RUGĂMINTE

FĂCUTĂ

Preoților, învățătorilor, primarilor, notarilor și oricărui cărturar, bun român și cuoscător al stării lucrurilor, din comunele noastre rurale (1).

Am nevoie pentru buna întregire a lucrării ce fac asupra *Culelor românești* de mai multe deslușiri.

Rog dar pe cei numiți mai sus, să fie buni, fiecare îngrijindu-se mai întâiu de cele ce se pot afla în comuna în care sunt așezați și numai în urmă de cele ce știu din altă comună, în care au mai putut locui, să-mi răspundă la următoarele întrebări:

Ce se înțelege acolo prin cuvântul *Culă*:

1. Cetate, Castel sau Turn ?
2. Culă Românească ? (vezi fotografiile No. 1—4).
3. Casă de apărare, sau casă întărită ?
4. Casă la vie, sau foișor la vie ?
5. Peatră de hotar ?
6. Pivniță, beciu, hrubă, tainiță, gherghir, hulă

(1). Se face această rugămințe, Românilor de pretutindeni, și presei spre a o susține și răspândi.

ascunzătoare, în care se ascundeau averile la mă, năstiri, sau case mari, în timpul răzmerițelor sau războaelor ?

7. Comoară ?

8. Sunt în comună: Case-culă, ca cele din alăturatele icoane ? (No. 5—7)

9. Ce înțeles au pe-acolo vorbele : gulă, culeșă, culistră, cubulă, cuculă ?

Răspunsul ce-l veți da, vă rog a fi lămurit și întărit cu bazme sau alte povestiri localnice ; iar de va fi încă, sau de va fi fost acolo vre-o culă, să fiți bun a o descrie, a-i da împărțeala și mărimea precum și istoricul ei.

Vă mai rog să ne răspundeți, ce se înțelege acolo prin următoarele vorbe :

1. Pândereț.

2. Pătuiag.

3. Pătul.

4. Propileac sau prepeleag.

5. Foișor.

6. Cerdac,

și dacă se poate, pentru lămurire, pe lângă descriere, faceți-mi și o mică schiță.

Pentru trei răspunsuri, ce vor fi găsite mai bune, iau îndatorire, afară de publicarea numelui trimițătorului și a lucrării sale, în celece voiu tipări, de a le trimite și câte un frumos dar, după firea profesiei persoanei ce-mi va răspunde.

A se trimite răspunsurile, cel mult până la anul nou, la adresa :

Doctor C. I. Istrati.

București.

Fig. 1. *Cula* lui M. Săvoiu din com. rur. Lupoia, Țjud. Mehedinți, Plasa Motrul - d. - s.

Fig. 2. *Cula* strămoșilor generalului C. Brătianu, din satul Șuici, jud. Argeș, Pl. Loviștea.

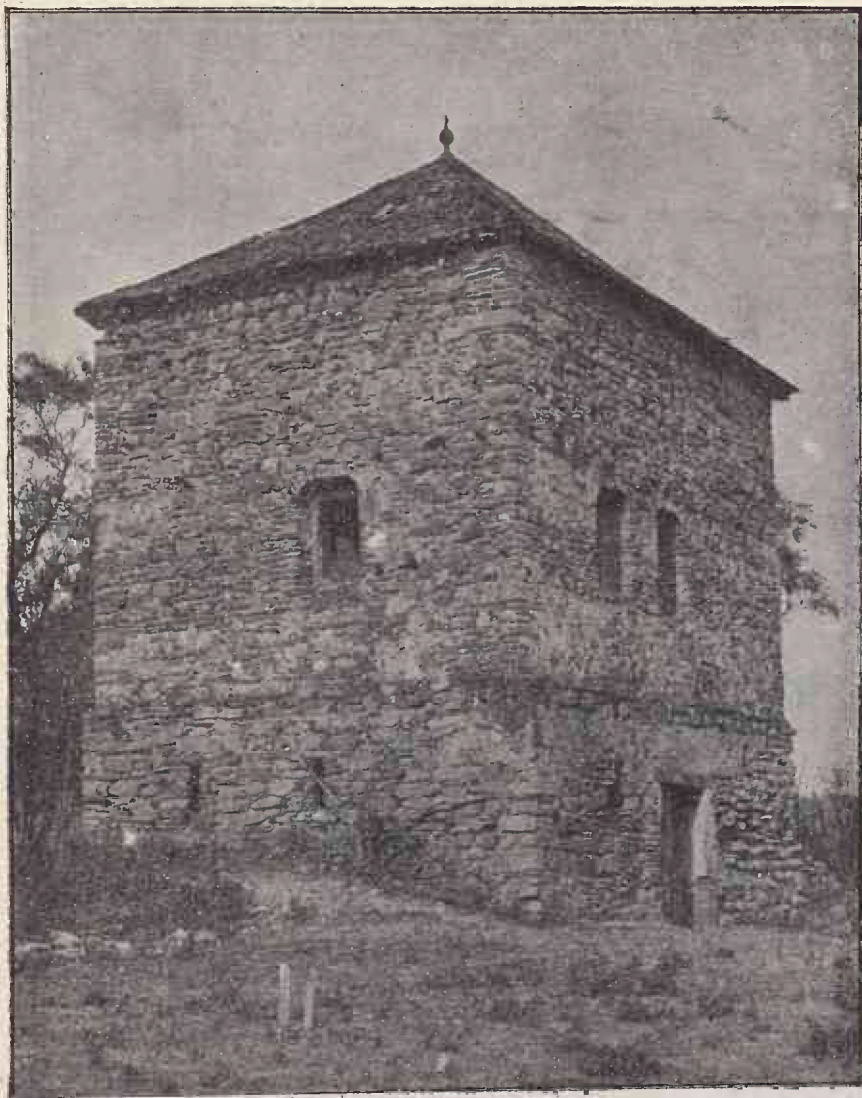

Fig. 3. *Cula* lui N. Temelie, din com. rur. Bujoreni, jud. Valcea, Pl. Cozia.

Fig. 4. *Cula* din Furnicari, com. rur. Mihăești, jud. Muscel, Pl. Nucșoara-Dâmbovița.

Fig. 5. *Casă-Culă*, pe drumul dela Calopăr, jud. Mehedinți.

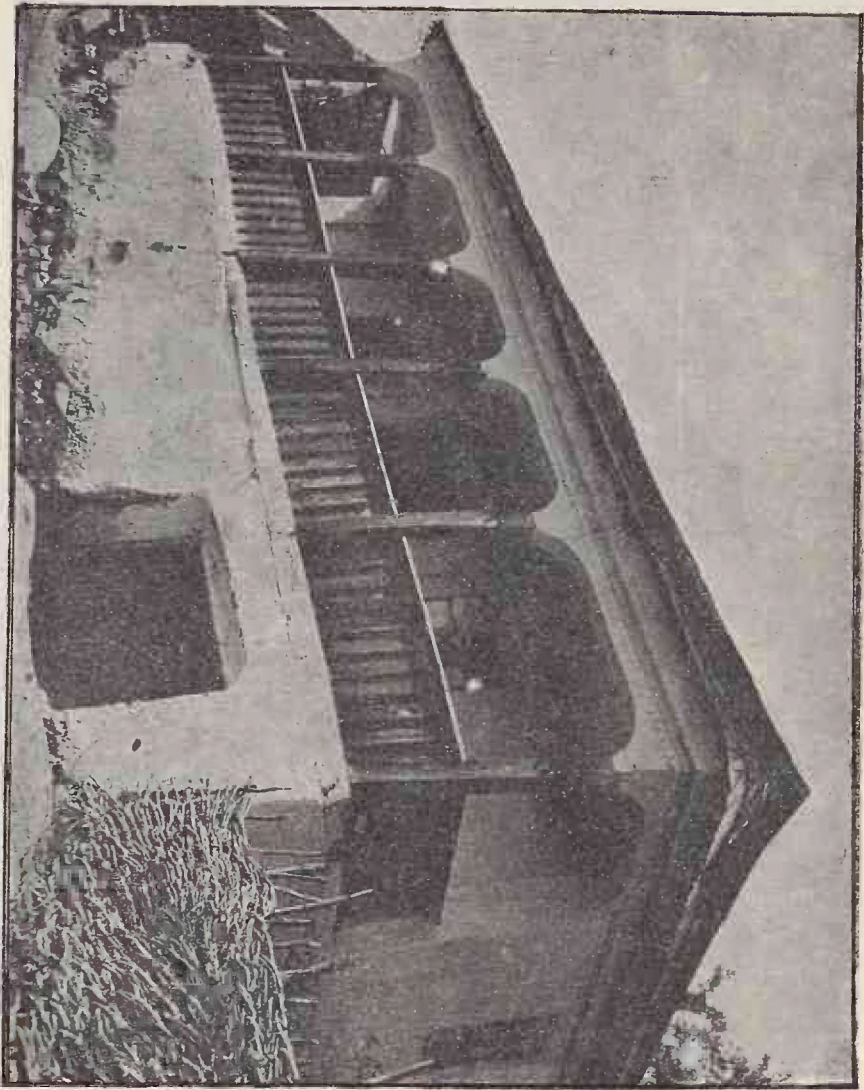

Fig. 6. *Casă-Culă* din jos de Oreteliși spre stația Balș, jud. Vâlcea.

Fig. 7. *Casă-Cula*, în lemn, din jud. Gorj.

Familia, natura, religiunea și școala ca factori de căpetenie în educațiune.

(Din „Le livre des mères“ de A. B).

Scopul educațiunii nu poate să fie ajuns decât prin conlucrarea armonică a patru factori de seamă: *familia, natura, religiunea și școala*.

Lucrul de căpetenie pentru părinți ca și pentru învățători, este să deosibească bine rolul educativ ce-l are în parte fiecare din acești factori și apoi influența totală ce se resimte în dezvoltarea educativă a copilului, când acești factori lucrează împreună în chip armonic.

Se cunoaște rolul cel poate avea o mamă în educațiunea copiilor, cât sunt în sânul familiei. Cu laptele, prin îngrijirile sale cu ajutorul regulilor de igienă și măsurilor de curățenie, mama veghiază la dezvoltarea fizică a copilului, la bunul trai material și în acelaș timp tot dânsa îi inspiră încă primele idei, descoperindu-i la timpul potrivit și exprimarea, manifestarea lor prin viul graiu, iar ca completare a rolului său îi cultivă sentimentele și voința, îi formează caracterul și îi deșteaptă conștiința. Ținând socoteală de tăria primelor impresiuni ale vieții, suntem siliți să recunoaștem și mai mult rolul cel mare al mamei, singura care-i în măsură de a săpa aceste urme adânc și trainic, și de a influența în bine formarea caracterului copilului.

Această influență însă, căreia noi îi atribuim un mare folos poate, din pricina însăși a dragostei prea mari pe care mama o poartă fiului său, să fie știrbită prin slăbiciune, bunătate și printr'o prea multă îngăduire. Pentruca în felul acesta educațiunea în familie să nu ia o direcție greșită, e nevoie ca, pe lângă influența aceasta a mamei să intervină o contra-influență care să stabilească cumpăna, cu severitatea și cu vigoarea necesară: aceasta se împlinește prin intervenirea *tatălui*. Iată dar primii factori ai educațiunii, aceia pe cari noi îi înțelegem și îi concretizăm într'un singur cuvânt: „*Familie*“. În ochii copilului, principiul autorității, comanda care cere plecare deplină, se întrupează în *tatăl*.

E necesar și se impune prin urmare ca tatăl să fie ascultat la cel mai mic cuvânt, la un simplu gest chiar, dacă acesta zice fiului său: „du te“, fiicei sale: „fă aceasta“. Dacă arătătorul său se ridică spre a ordona tăcere sau că să întrerupă un joc șgotos, îndeplinirea acestui ordin trebuie să fie momentană; căci această deprindere de a se supune, căpătată din vreme, prin instinct — așa zis — devine *temelia respectului*. Firea întregă se resimte în adolescență, în tinerețe până la maturitate, dacă vom conserva această deprindere spre respect primită în copilărie, deprindere ce nu degenerază nici odată în josnicie sau ipocrizie.

Când familia se compune din mai mulți copii, cei mai în vârstă, la rândul lor, exercită și ei oarecare influență asupra celor mai mici; ei trebuie să le însușească dragoste și devotament pe de o parte, și să-și atragă supunere și recunoștință pe de alta.

Cât despre relațiunile ce copiii au cu alți copii străini, pe care-i admit și în casa părintească, se cere din partea părinților o prudență în cel mai mare grad; ei trebuie să supravegheze de aproape pe copiii lor în alegerea acestor tovarăși de studii și de jocuri. Să nu se înțeleagă însă de aci că ar trebui oprite astfel de relațiuni. Nu, fiindcă și acestea își au rostul lor absolut în educațiune.

Un folos de seamă dobândit de pe urma relațiilor cu alți copii este că, pe deoparte li se lărgeste cercul de idei, deprinzându-se tot odată a și vorbi bine; capătă aceea ce se zice „ușurința vorbirii“, atât de necesară în viață; și pe de alta, în urma acestor relațiuni, se dezvoltă în copii spiritul de sociabilitate, prima trebuință a naturii omenești.

Fără îndoială, copiii capătă noțiuni mai juste și le exprimă mai corect numai în urma raporturilor cu oamenii mai în vârstă; dar prima epocă a vieții, copilăria, reclamă anumite distrațiuni, de acelea potrivite cu vârsta, jocuri puțin obositoare.

Această nu le-ar putea da educatorii, căci dacă s'ar apuca să le mai imiteze pentru a corespunde cerințelor vârstei copiilor, ar face-o aceasta cu multă stângăcie. Cum ar mai putea imita pe un „*călare pe băț*“, fără a stărni râsul, un bătrân educator, din cel mai bun institut de educație??!

Dealmentrelea nici respectul nu va rezistă familiarității care ar aduce-o după ele jocurile copilului la care ar lua parte și tatăl și mama lui.

Cel mai bun lucru este că părintele când încuviințează copiilor, și diferite jocuri, să le supravegheze indirect și să le conducă fără știrea copilului, și fără să se amestece el personal într'ânsele. Până acum însă astfel de atitudini și astfel de supravegheri se observă numai arareori.

☉ Să nu se uite că totul depinde de impresiunea produsă la început, și care cu greu se șterge din sufletul copilului.

În această privință voi cită vorbele unui tată de familie, simplu lucrător, dar om de ordine și de dreptate, care-și educase minunat de bine numeroșii săi copii.

Cinevă-i ceru odată lămuriri, cum de îndeplinise el această operă multiplă, fără să lipsească măcar o zi de lucru din atelierul în care-și aveau serviciul ?

— „Nimic mai simplu, zise el. Femea mea eră însuflețită de „aceleași dorinți ca și mine, și astfel ne făgăduiserăm unul „altuia ca să îngrijim cât mai mult posibil să creștem bine pe „fiul nostru cel întâi născut, și acesta apoi, la rândul său, ne-a „ajutat în educațiunea celorlalți frați și chiar a surorilor sale“. — Iată dar un alt mijloc pus la îndemâna familiei și cu ajutorul căruia, mare parte din părinți ar obține cele mai bune re-

zultate în educațiunea copiilor lor: Acest mijloc este: *exemplul dat de întâiul născut, fraților săi mai mici.*

II.

Să trecem acum la cel de al doilea factor de căpetenie în educațiune, care am zis că e „natura“.

Înțelegem prin *natură* totalitatea lucrurilor exterioare a celor ce ne înconjoară: înfățișarea cerului și a câmpiei, o dimineață fermecătoare, luminată de un soare mândru de primăvară, noaptea cu lumina lunii și a stelelor; stelele, florile, animalele; în sfârșit, aceste mii de armonii naturale, al căror farmec și măreție se pot arăta cât de timpuriu copii'or, deșteptându-le astfel în inima sau imaginația lor, idei, observațiuni, relații, pe care la început le vor pricepe mai puțin și cari mai apoi se vor asocia pe deplin și vor cimentă descrierea ce li se va face despre puterea și mărirea lui Dumnezeu.

Alături de natura însuflețită, vie, stau de asemenea construcțiunile ridicate de om, mobilele pe cari le-a fabricat el, obiectele prin cari se manifestă iscusința sa și cari satisfac diferitele cerințe ale vieții.

Toate acestea de asemenea sunt un izvor nesecat de exerciții pentru dobândirea noțiunilor și ideilor pe cari copilul să le exprime prin vorbe; sunt destule mijloace pentru formarea judecății și întărirea memoriei fragedului vlăstar...

Ochiul copilului întreabă înainte ca vorba lui să poată măcar formulă o cestiune.

Mama trebuie să răspundă acestei întrebări adăogând tot de odată și câte o reflexiune religioasă sau morală, bine înțeles atât cât ar putea înțelege fiul sau fiica lor.

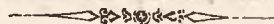
Mai târziu, când copilul simte trebuința de a cunoaște cu exactitate unele cestiuni, când are curiozități care-l frământă, și când în interesul b nei educații e nevoie de a fi satisfăcut prin explicarea în amănunte rezezi, simple, lămurite, despre un nume sau o faptă, explicațiuni scurte și ușor de înțeles, — atunci *se va vedea și mai bine valoarea cea mare a aceleia ce noi numim al doilea factor al educațiunii.*

Căci, ce e mai simplu, mai logic și mai satisfăcător decât să-l faci pe copil să înțeleagă ziua cu razele soarelui, noaptea cu luna și cu stelele, ploaia, vântul, mersul anotimpurilor în ordinea lor periodică; florile, semnele primăverii; fructele ce ni le dă vara; strugurii copți de toamnă; iarna aducătoare de ninsoare; ce e mai simplu și mai logic decât să i le arăți, pe toate acestea în natură?

Noțiuni adevărate, cuvinte pentru întipărirea și apoi exprimarea lor, raționament și memorie, toate se formează deodată, toate se grupează în regulă, pentru a se păstra de minune în aceste tinere inteligențe a căror operă de repede asimilațiune și-a avut izvorul în Natură.

(Va urmă).

C. Popescu-Stănești.

Cele dintăiu călătorii în văzduh la Viena.

In 1783 descoperirea fraților Montgolfier a făcut mare vâlvă și a dat nădejdi uriașe.

Alois von Widmanstetter, un tipograf din Graz, a făcut un montgolfier și l'a urcat, la Viena, la 5 luni după Paris, în ziua de 17 Ian. 1784.

Balonul măsoara din jur în prejur 232 de țoluri (un țol=3 cent.), eră împodobit c'o logătură albă și roșe și cu un steag lung de 6 coți, iarăși alb și roș.

Mai întâiu au făcut cercare cu un balon mic, gros de 12 țoli ca să vază în cotro l'o duce vântul. L'a dus spre Miază-Noapte-Resărit pân ce s'a pierdut din ochii privitorilor. Pe cel mare l-au umplut cu aer cald, timp de un ceas. Balonul, ca să nu se piarză, îl legasesă c'o funioară. A apucat tot așa și s'a ridicat pân la 70 de stânjeni de-asupra apei. Ploua. După amiază, fiind senin, s'a urcat pân la 250 de stânjeni și-a stat $\frac{3}{4}$ de ceas. Seara s'a urcat pân la 240 de stânjeni și aveă în el un felinar.

E o gravură pe aramă, care ne arată o experiență din astea, la care au fost față 1000 de inși.

Löschenkohl a publicat un caet cu figurile baloanelor, cari s'au urcat la Paris (Mongolfier, Marchizul d'Arlandes și Pilâtre de Roiers, Charles și Robert.) Ba ajunsese să povestească și zugrăvească războaie în văzduh, călătorii felurite, etc.

Societatea engleză, care aveă la Viena un circ (Hyam, Price și Massan) a făcut în primăvara lui 1785 baloane de taftă, după modelul lui Charles și Robert din Paris, umplute cu hidrogen. Un reuvoitor, înse, a spart balonul; dar tot l'au urcat. A căzut peste trei ceasuri la Laa, de unde l'a adus la Viena un vânător.

Artifițierul Stuver a înălțat la 6 Iulie un balon în chip de cilindru culcat, iar la capete cu părți sferice, cuprinzînd 134.000 de picioare cubice de aer cald. Sub balon aveă o corabie de lemn, în care eră o cameră lungă de 39 de picioare, lată de 13 și înaltă de 8. Toată mașina cânterea, fără oameni și materialul de ars, 2000 de pfunzi vienezi (1000 de klgr).

La 6 Iulie s'a înălțat în Prater, având în corabie pe Caspar Stuver, fiul artifițierului, pe Daniel Hackmillner, pe arhitectul Michael Schmalz și pe Iohann Hiller. Au întărit focul și balonul s'a înălțat. L-au tras cu funiile în mijlocul pieței. Acolo s'a ridicat drept în sus, s'a coborit și iar s'a urcat de mai mult ori. Se urcă, pe cât îi dădeau voie odgoanele.

Bucuria a fost mare că și Nemții au izbutit a se înălța în văzduh.

La 25 August 1784 au putut, din întâmplare, Vienezii, să vază și un balon slobod, căci cele de pân acum fuseseră legate cu funii. Stuver, dând reprezentăție de artifiție a voit să-și înalțe și balonul cu patru inși în el. Balonul era legat c'o funie; dar vântul a rupt'o și balonul s'a urcat slobod, foarte răpede, dar păstrându-și echilibrul și mergând mereu spre Mează-Noapte. Călătorii nu știeau că s'a rupt funia. Când li s'a făcut semn să înceteze focul, l'au încetat și balonul s'a scoborât. Cât pe ce să cază în Dunărea. A izbutit totuși a cădeă dincolo, Sângele rece și curajul tânărului Stuver și al celorlalți trei tovarăși a făcut pe Vienezi să-i primească în Prater cu mare bucurie.

În 1791 a venit dela Paris Blanchard în Viena, a făcut trei călătorii cu balonul, a câștigat bani și, pe deasupra, numele de cetățean de cinste al Vienei.

I.

O măsură bună împotriva scarlatinei.

Prefectura județului Ilfov a scris administratorilor de plasă din județ ca să ia măsuri de apărare a copiilor și a oamenilor în vârstă de molima zisă *scarlatină*. Boala asta, care este răspândită mult se ia lesne dela om la om. De aceea trebuie ca preoții, mai ales, să arate la primărie pe toți bolnavii dovediți că zac de scarlatină. Tot preoții să se lase de obiceiul de a merge cu botezul la zi întâiu a lunii până la stingerea boalei. Să privegheze ca gropile de morți să aibă adâncimea de 1½ metru. Să mijlocească la rudele morților de scarlatină ca să nu mai facă pomană acestora. La pomană se strânge adesea lume multă în casa mortului, molipsită de boală, și foarte lesne s'ar luă molima.

Dacă nu se vor luă măsurile acestea, boala va seceră cu nemiluita la copii și este păcat și de ei, dar și de țara noastră, care are nevoie de brațe cât mai multe!

-- *In toată ziua învață de la cei ce trăesc a trăi și de la cei ce mor a muri.*

De pe Domeniile Coroanei

Zilele trecute, d-l Ion Kalinderu a fost la Domeniul Coroanei Domnița din jud. R.-Sărat.

Pe lângă lucrările Domeniului, d-sa a vizitat, ca de obicei și bisericile, școalele, primăria și banca populară din localitate, interesându-se de starea lor și rămânând mulțumit de progresele realizate. La școală a împărțit cărți și tablouri, iar la banca populară a felicitat pe preot, învățători și primar, pentru zelul cu care își împlinesc îndoita datorie de slujbași și de călăuze ale poporului. Tot odată i-a îndemnat să urmeze înainte cu predarea cursului de adulți, cu șezătorile și conferințele despre agricultură, despre istoria națională, etc. S'a interesat asemenea de starea locuitorilor, întreținându-se cu dânșii despre păsările lor și povățuindu-i să asculte de cei cari le voesc binele, să fie păstrători și să muncească fără preget, folosind fiecare ceas. I-a îndemnat apoi să trăească în armonie, să se ajute unii pe alții, și să țintească mereu înainte, întrebând pe conducători acolo unde nu se vor pricepe, și căutând să îmbunătățească tot mai mult agricultura și creșterea vitelor.

Intre măsurile de interes obșteșc ce a luat cu această ocazie sunt:

Pictarea Sf. Biserici, care s'a reparat, și construirea la anul a unui nou local de școală în satul Piscu, toate pe cheltueala Administrației Domeniului Coroanei.

Din ziare și reviste.

Pentru alungarea și stărpirea ciorilor de pe câmp, cari fac rău sămănăturilor, culegând boabele sămănate, se recomandă a se presăra sămințe otrăvite sau fărămături de mămăligă otrăvită cu arsenic, pe câmp. Ciorile mâncând, se vor otrăvi și vor muri. Tot acest mijloc se recomandă a fi iutrebuițat și împotriva șoarecilor cari fac stricăciuni în magazii. În deosebitele părți ale magaziei să se pună cocoloașe de mămăligă otrăvită cu arsenic. Șoarecii mâncând din ele, vor pieri.

(«Agriculorul»)

Râmele din oalele de flori se pot îndepărta așa, că udăm pământul din oale cu un fluid care se pregătește în modul următor: Peste frunze proaspete de nuc turnăm apă fiartă. Recindu-se apa, o turnăm în oale și îndată vom vedea că toate râmele ies la suprafață, când apoi le putem îndepărta.

(«Economia» din Caransebeș)

La matriculant. (Oficiul stării civile.)—Dar ce e asta? Vrei să-l cheme pe băiatul d-tale Napoleon Machedon Biciușcă! Alt nume n-ai găsit?

— De! sunt om sărac și avere n'o să-i pot lăsa! Cel puțin să-i las un—nume mare!

(«Foaia interesantă» Orăștie)

Istețimea Românului și opinca.

Tăranul nostru de multe ori e batjocurit și el de neamurile străine, cu cari trăiește împreună. Dar tot românul e mai tare în batjocură, iar batjocura străinilor nu se prinde totdeauna. Când e foarte isteț, Românul știe să s'ajute repede.

În 1887 un detașament al unui batalion din regimentul 31 staționă la Tientişte, în Bosnia. Bosnia să mărginește la miază zi cu Muntenegru, la a cărui graniță să trimit patrula pentru supravegherea contrabandiștilor și pentru menținerea ordinii. Într'o zi de iarnă din Fevruarie, pe un ger cumplit, a fost trimisă pe timp de 3 zile o astfel de patrulă de șase soldați (trei nemți și trei români) din detașamentul amintit. Zăpada eră înaltă de un metru. A doua zi dela plecarea patrulei, unui neamț și unui român li-se rupe cu totul câte o talpă dela boconci (ghete). Și eră un ger cumplit. Neamțul își leagă talpa cu sfoara, ce o aveă la el, dar abiă făcea doi trei pași și trebuia s'o lege din nou. Românul, ajungând la o casă turcească, unde au odihnit puțin, cumpără o bucată de piele de porc sălbatec, lucru, care să găsește în toată casa musulmană, cere o sulă și în vreme de câteva clipe și-a făcut o *opinca*. Din cămașa, ce o aveă în borneu și-a făcut obiele, iar din ștergar nojite. Și-a urmat apoi calea, răsând pe sub mustață de chinul bietului neamț care își legă mereu talpa boconciului. Întorși la Tientişte, neamțul a fost trimis la spital, căci îi degerase trei degete dela picior. A petrecut acolo vre-o două luni, îndurând dureri mari. Românul însă a fost sărbătorit de toți ofițerii, iar comandantul batalionului a ordonat, ca pentru fiecare companie a batalionului să se gătească câte șase părechi de opinca, cari să poată fi întrebuințate la caz de nevoie. Să și mai bată cineva joc de român și de opinca românească! A. T.

(«Gazeta de Dumincă»).

BIBLIOGRAFIE.

P. C. Preotul C. Raiculescu din Turru Severin, din ale cărui articole revista noastră a publicat în mai multe rânduri, a avut idea să tipărească în mici broșuri un fel de scrisori «Către enoriașii săi,» pe cari le împarte gratis după sfârșitul serviciului divin.

Diferite chestiuni privitoare la biserică și la cele bisericesti la datoriile creștinilor, s. a. sunt tractate aci.

Reproducem din a treia broșură rândurile următoare:

Ce este biserică.

Prin cuvântul *biserică* înțelegem întâiu societatea sau adunarea tuturor oamenilor, cari cred în Mântuitorul Hristos și în

învățăturile date de El; iar al doilea, prin biserică înțelegem locașul sfânt unde auzim spunându-se atâtea învățături folositoare și pentru viața pământească și pentru cea de dincolo de mormânt. În biserică se găsește voința lui Dumnezeu, scrisă în cărțile sfinte, după care trebuie să se conducă omul în societate spre a trăi mulțumit și a avea dreptul la fericirea cerească. Acolo Mântuitorul a depus învățăturile sale dumnezeiești, poruncind servitorilor săi, preoți, de a le propovădui oamenilor. Numai la biserică credinciosul găsește hrana spirituală, cu care-și hrănește sufletul.

Biserica îmbrățișează întreaga noastră viață și nu este întâmplare, pe care ea să n'o binecuvinteze și să n'o sfințească. Imediat ce ne naștem, biserica sfințește apa, spre a fi feriți de băntuелile vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, iar mamele noastre spre a fi curățite și înarmate cu puterile pierdute, în urma nașterii. În biserică părinții noștri ne-au dus, când eram prunci, și prin taina botezului ne-am împărtășit de binecuvântare cerească, devenind creștini și moștenitori fericirii de veci. -- Aci suntem pecetluiți cu sfântul mir, pentru a ni se trimită puterile Duhului Sfânt, în viața sufletească; suntem împărtășii cu sângele și corpul Domnului, pentru sănătatea corporală și sufletească; suntem curății de păcatele făcute, prin taina pocăinței (spovedania), devenind plăcuți lui Dumnezeu. În biserică la 40 zile după naștere, suntem puși înaintea lui Dumnezeu, spre a avea grijă de noi în toate împrejurările vieții. În biserică tinerii noștri își jură credință și-și dau mâna că vor duce o viață împreună, că vor împărtăși deopotrivă bucuriile și întristările vieții, că-și vor crește copiii conform cu învățăturile mântuitoare; iar biserica, prin glasurile preoților, le dă binecuvântare, întărindu-le legătura căsătoriei. La biserică credinciosul bolnav aleargă și dobândește sănătate, prin taina maslului. Aci cel ce voește să isbândească în dorințele sale, vine și înalță rugăciuni.

În biserică la timpuri de nevoie, de foamete, de secetă, de războiu și la vreme de ori-ce nenorocire, ne adunăm, cerând mila dumnezească să ne proteagă. Aci bogatul și săracul, stăpânul și servitorul, boerul și țaranul, împăratul și opincarul, sunt deopotrivă înaintea lui Dumnezeu și nu se deosebesc de cât prin bogăția sufletului, în fapte creștinești.

Cele din urmă momente ale vieții noastre sunt sfințite tot de biserică, căci ea ne conduce corpurile neînsuflețite până la ușa mormântului, în sunetul clopotelor; iar după ce am trecut din această viață, nu încetează a se ruga pentru sufletele noastre.

În biserică stă nevăzut, în sfânta împărtășire, Iisus Hristos, și se găesc particule din moaștele sfinților, cari și-au vărsat sângele pentru învățatura creștină.

În biserică vedem atâtea tablouri și icoane, care ne servesc de model în fapte creștine și de răbdare în împrejurări grele ale vieții. Aci ni-se înfățișează în colorii tot ce s'a lucrat pentru mântuirea noastră sufletească, în cât și cel învățat și cel neînvățat poate să priceapă marea milostivire a lui Dumnezeu pentru neamul omenesc. Aci prin cântările duioase ni-se înalță sufletul până la Dumnezeu.

În biserică se oficiază sf. liturghie, în care se trece pe dinaintea ochilor noștri întreaga viață pământească a Mântuitorului, și prin

rugăciunile preoților se preface pâinea și vinul în corpul și sângele Domnului.

Cu un cuvânt, biserica este mama noastră a tuturor, care ne povățuește în orice împrejurare și care ne împărtășește puterea dumnezească în afacerile și lucrările noastre. Ea este corabia în care ne suim ca sa trecem cu folos și să biruim toate valorile furtunoase ale vieții, cari caută să ne înghiță în orice clipă.

— A apărut No. 346 din «Biblioteca pentru toți» cuprinzând: Pentru Copii, *cuvântări de Edmondo de Amicis*, traduse de d-nul A. Alexandrescu-Dorna.

Prețul 30 bani. De vânzare la Librăria Alcalay și la toate librăriile din țară.

— A apărut «Luceafărul» No. 22 cu următorul sumar:

«I. Agârbicean», întâiul pas; «I. U. Soricu», Noapte (poezie); «G. N. Mihăilescu», Tudorache Nebunu (fragment); «M. Popovici», Cântec (poezie); «I. Broșu», Miserere (poezie); «Oct.-A. Tăslăuanu», Synnöve Solbakken de Björnson (trad); «Dări de seamă», Mar. Simionescu-Râmnicăeanu: Caleidoscopul lui A. Mirea. «Cronica», Scrisori din Bucovina. Apel către traducătorii și editorii operelor lui Schiller și Goethe. Socializarea conștiințelor. Știri Poșta Red. — Poșta Adm.

Ilustrațiuni: Vederea comunei Rodna nouă. Biserica nouă din Rodna nouă. Fruntarul bisericii nouă (din Ronda) pictat de O. Smigelschi. Primarul comunei Rodna în foisorul casei zidite de el însuși. Interior de casă țărănească din «Rodna nouă».

Cronica.

Aniversarea căsătoriei MM. LL. Regelui și Reginei.

Cu ocaziunea aniversării căsătoriei MM. LL. Regelui și Reginei, D. P. S. Aurelian, președintele Senatului, a adresat Majestăților Lor o telegramă de felicitare, în numele maturului corp:

«În numele Senatului și al meu, viu cu cel mai profund respect să prezint Majestăților Voastre cele mai călduroase felicitări pentru aniversarea căsătoriei Majestăților Voastre, asigurându-Vă despre devotamentul și iubirea nețărmurită ale Înaltului Corp.

«Rugăm pe Cel a Tot puternic să dăruiască Majestăților Voastre ani îndelungați și fericiți pentru o mai departe înălțare a României.

«Trăiască Majestățile Voastre!

«Trăiască Dinastia!»

MM. LL. Regele și Regina au binevoit a răspunde următoarele:

«Regina și Eu, recunoscători de iubirea și devotamentul Înaltului Corp, îi mulțumim călduros pentru sentimentele exprimate, precum și d-voastră personal.»

Boala I. P. S. Mitropolitului Primat.

Aflăm vești bune despre starea sănătății I. P. S. Mitropolitului Primat. Operația ce i s'a făcut de medici i-a adus o mare ușurare. Rana aproape s'a vindecat și nădăjduim că în curând I. P. Sfinția Sa Mitro-

politul va putea să se ocupe de trebile bisericești. A. S. Prințul Carol l-a vizitat, stând de vorbă ca un sfert de ceas cu I. P. Sfinția Sa.

Mare foc la Ploești.

La 31 Octomvrie a luat foc rafineria de petrol a d-lui Sebastian Radovici, așezată în Ploești. Focul a nimicint întreaga clădire și materialul, făcând o pagubă de 20.000 lei.

Poetul Goga achitat.

S'a judecat la Cluj procesul de presă al d-lui Octavian Goga pentru articolul «Generația Nouă» apărut în «Țara noastră». Apărător a fost d. Ștefan Morariu. D. Goga, în urma apărării demne, a fost achitat.

Publicul românesc aflător în sală a primit verdictul de achitare cu mare însuflețire.

Liga Culturală din Sinaia.

Zilele trecute a avut loc la Sinaia, în salonul Bibliotecii Mănăstirei locale, o întrunire generală cu scopul reînființării Ligei Culturale.

Au luat parte o sută de persoane. S'a propus întocmirea unui comitet care s'a compus după aprobarea întregii asistențe, alegându-se :

Președinte de onoare: d. Nicolae Iorga. Președinte activ: G. Manolescu, primarul local. Vice-președinți d-nii Stănescu, directorul școlii Carmen-Sylva și Iosif Sangeorgian, inginer silvic. Membri: Prea Sfinția Sa Arhimandritul Nifon, superiorul Sfintei monastiri din Sinaia, d-nii Ion Luncan, revizor școlar, C. Ionescu dr. veterinar, Iosif Vaida, Gheorghe Matheescu, C. B. Rădulescu, polițaiu, casier preotul paroh Gr. Teodorescu, secretar d. Gh. Dem. Murgur.

Inaugurarea Ligei va avea loc în zilele Crăciunului.

Inarmările Serbiei.

Guvernul austriac a scris celui din Londra, Paris și Petersburg că Sârbii se înarmează neconținut. Acum ei au sub arme un număr de soldați de 4 ori mai mare decât la începutul lunii Octomvrie. Cu deosebire se înrolează în oaste soldați de bună voie. Studenții au format o legiune separată «Prințul George».

Aprinderea unei mine de cărbuni în Germania.

O mină de cărbuni din localitatea Hamm (Germania) s'a aprins din pricina gazelor. Și-au găsit moartea în fundul minei peste 300 de lucrători. De abia s'au putut scoate 36 greu răniți. Pentru stingerea focului au dat ajutor pompierii. Focul întinzându-se, s'a abătut apa unui râu care va curge mai multe zile înăuntrul. După ce focul se va stinge, apa se va scoate afară, și alți lucrători, vor începe să sape în fundul minei

Moartea împăratului Chinei.

În răsăritul depărtat se află marea țară a Chinei, pe unde trăesc oamnenii de rasă galbenă. Împăratul Chinei a murit zilele trecute, asemenea și împărăteasa, despre care se vorbește că ar fi fost otrăvită. De multă vreme împăratul trăia foarte rău cu mama sa, care ajunsese să-l țină prizonier în palat, pe el stăpânitorul a câtorva sute de milioane de supuși.

Cărți primite la Redacție.

— C. Mille, *Letopisiți*. Buc. Tip. Adevărul 1908. Volum 12×19, pag VIII +261.

— D. Nicolau, *În chestiunea dreptului de succesiune al farmaciilor*. Buc. Tip. Speranța. 1908 Broș. 23×15 pg. 22.

Pagina glumeață.

Intre bețivi.

- Pentru ce bei vinul cu un paiu ?
- Pentru că am jurat nevestii să nu duc paharul la gură și mă țiu de fâgăduială.

Păcală e furios și istorisește unui prieten al său motivul.

— Inchipuește-ți că eri, pe când mă plimbam liniștit pe drum, mă pomenesc cu un picior în mijloc. Mă întorc și văz pe unul care fuge din toate puterile și pe care mi-e cu neputință să-l recunosc, pentru că eră departe.

— Așă că?

— Azi dimineată, pe când iar eram pe stradă, mă pomenesc cu un alt picior tot acolo. Mă 'ntorc și văz pe unul care fuge din toate puterile. Totuși de astă-dată l-am recunoscut.

— Cine eră ?

— Tot ăl de eri!

— A, Vasilache, ce bine că te'ntilnii, că să-ți plătesc o datorie veche.

— O uitasem cu totul.

— Tii, de ce nu-mi spuseși mai naînte!

Intre doi mincinoși.

— Ai văzut ce deștept e câinele căpitanului ? Eri, la inspecție, căpitanul își uitase batista acasă și, la un simplu semn al stăpânului său, se duse s'o aducă...

— Negreșit !... Am văzut și eu când câinele puneă cheia în gura broaștei.

Intre soți.

El. — Dar, dragă nevestă, trebuie să știi bine că noi nu suntem în stare ca să putem aveă o trăsură.

Ea — Știu ; dar vream numai să conving pe mofturoasa aia de cucoana Tinuța căși noi putem face lux fără să avem mijloace, cum face ea mereu.

Protescu vorbește despre anotimpuri.

— Cât de rău sunt organizate ! Iacă, de pildă, frigul, care vine iarna, tocmai când avem nevoie de puțină căldură, — iar căldura ne vine vara, când puțină răcoare ne-ar prinde atât de bine !!.

Judecătorul de instrucție zice unui inculpat :

— Precedentele d-tale sunt de plâns, ai mai fost condamnat de câteavă ori...

— Oh, d-le judecător, ce tot spui !... Condamnările astea au fost în provincie.

INFORMAȚIUNI

— Mișcarea târgului de rămători dela Turnu-Severin pe timpul dela 1—15 Octomvrie 1908:

Aflați 494, intrați 505. Total 999.

Eșiți 5, rămași grași 994. Totalul 994.

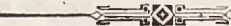
Starea sanitară bună.

Prețul pe Kgr. după scăderea vieței lei 1.

Rasa rămătorilor, Mangaliță.

— Direcțiunea primei societăți de Credit Funciar Român din București, aduce la cunoștința publică că plata cuponului de 1 Ianuarie 1909, de la scrisurile funciare rurale 4% și 5%, precum și plata scrisurilor eșite la sorți la tragerea din 16/29 Octomvrie a. c., se va face cu începere de Luni, 3/16 Noemvrie a. c.

— Librăria editoare *Leon Alcalay* din București, trimite gratis și franco, după cerere, Noul Catalog complet ce l-a publicat de curând cu mai toate cărțile literare: Romane, Poesii, Teatru, Nuvele, Cărți de Istorie, Artă, Știință, Pedagogie, cărți de utilitate practică, etc.

Licitațiuni.

Eforia Spitalelor civile va vinde de veci prin licitație publică toate locurile sale rurale cari sunt infundate între proprietăți streine.

Licitațiile se vor ține la Prefecturile jud. respective pentru toate locurile dintr'un județ, în zilele arătate mai jos, ora 10 a. m. :

1. Pentru locurile mici din jud. Argeș și R.-Vâlcea, la 29 N-vrie 1908, la pref. jud. Argeș.
2. idem jud. Dâmbovița, la 29 N-vrie 1908, pref. județului, Dâmbovița.
3. idem jud. Ialomița, la 2 Decemvrie 1908, pref. județului Ialomița.
4. idem jud. Ilfov, la 29 Noemvrie 1908, Eforie, B-dul Elisabeta.
5. idem jud. Muscel, la 2 Decemvrie 1908, pref. județului Muscel.
6. idem jud. Romanați, la 29 Noemvrie 1908, pref. județului Romanați.
7. idem jud. R.-Sărat, la 29 Noemvrie 1908, pref. județului R.-Sărat.
8. idem jud. Teleorman, la 4 Decemvrie 1908, pref. județului Teleorman.
9. idem jud. Prahova, la 29 Noemvrie 1908, pref. județului Prahova.
10. idem jud. Vlașca, la 4 Decemvrie 1908, pref. județului Vlașca.
11. idem județul Olt, la 2 Decemvrie 1908, prefec-tura județului Olt.
12. idem jud. Brăila, la 2 Decemvrie 1908, pref. ju-dețului Brăila.

Pasărea vicleană dă singură în laț.

[Ion Neculae].

A V I Z

La depozitul de material didactic al Administrației Cassei Școalelor, se află de vânzare următoarele cărți din editura sa:

1. Pentru uzul elevilor din seminarium.

a) Cărți pentru studii religioase.

Introducerea în Noul Testament, de dr. I. Cornoiu, prof.	lei 2,30
Introducerea în vechiul Testament » » Chiricescu » »	1,75
Arheologia biblică » » » » » »	1,75
Dreptul bisericesc » » Dr. Boroianu » »	2,30
Istoria bisericii române » » Preot Simion » »	1,75
Teologia dogmatică » » Ec. St. Călinescu » »	2,30
Morala creștină » » » » » »	1,75
Istoria bisericească universală » » V. Oiaga » »	3,70
Omiletica » » George Aramă » »	2,55
Catehizmul ortodox » » I. Gâtov » »	2,30
Pastorale » » » » » »	1,75
Explicarea evangh. domenicale » » Dr. I. Mihalcescu » »	2,20
Liturgia » » Ec. St. Călinescu » »	1,75

b) Pentru studiul limbei latine.

Apologia lui Tertulian, cu note explicative, de d-l I. N. Dianu, prof.	1,50
De civitate Dei-Aurelii Augustini » » » » » »	1,50

c) Pentru studiul limbei greacă.

Bucăți alese din sf. Ioan Crisostomul, cu note explic., de I. Valaori, prof.	1,75
Bucăți alese din sf. Grigore din Nazianz » » » » » »	1,60

2. Din biblioteca pedagogică.

Didactica Magna, de I. Anos Comenius, trad. de P. Gârboviceanu prof.	1,50
Introducerea în pedagogia lui Herbart, trad. de d-l G. Coșbuc	1,00
Câteva idei asupra educației, trad. după John Loche, de G. Coșbuc	1,00

3. Diverse scrieri.

Contabilitatea băncilor popul., de G. Dumitrescu Bumbăști și Popescu, 2,50

Doritorii de a cumpără asemenea cărți vor trebui să depună prețul lor pe seama Cassei Școalelor la una din administrațiile financiare ale Statului, iar recipisa o va înainta șefului depozitului de material didactic, str. Israelită No. 3, de unde va primi cărțile. 1-6

CĂRȚI BUNE.

Suntem des întrebați asupra cărților ce s'ar putea consulta în chestiuni de agricultură.

Recomandăm d-lor învățători cartea d-lui N. Popovici-Lupa, asupra agriculturii, scrisă d-n inițiativa Ministerului Instrucției și Cultelor, unde vor găsi îndrumări prețioase în cultivarea pământurilor școlare, cum și cartea d-lui Hașeganu, publicată de societatea «Steaua», pentru cultura zarzavaturilor.

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

I. A. Petrescu, Galeș. — Pe anul al XII veți trimite numai lei 6.50.

„STEUA“

Societatea «Steaua» are de scop : 'lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalindernu, *Membbru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor universitar*. — *Secretar*, Const. Bănu, *profesor secundar, fost inspector școlar*. — *Membrii*: Petre Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *fost Ministru, profesor universitar*, Cristu S. Negroescu, *fost administrator al Casei Școalelor, profesor secundar*; Pompiliu Eliade, *profesor universitar*. — *Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; *Preotul econom* Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor*.

Membri înscriși și cotizațiuni platite (urmare).

Chiriac Mihăilescu (Banca Națională, Caracal), 2 lei; Ioan Georgescu, învăț. (Dobroțești, jud. Roman), 1 leu; Petru Rădulescu, revizor școlar (Caracal), 2 lei; Căpitan I. Paulian, revizor militar (Caracal), 2 lei; Titu Colțescu (Banca Comerțului, Caracal), 2 lei; Creditul Comercial (Caracal), 5 lei; Aug. Crainic (str. Călărășilor, Tg.-Jiu), 2 lei; I. B. Vlădescu (str. Unirii, Tg.-Jiu), 2 lei; I. I. Căprescu (str. Unirii, Tg.-Jiu), 2 lei; Stelian Sterescu (str. Jiului No. 3, Tg.-Jiu), 2 lei; Ioan Banciu (Gimnaziul din Tg.-Jiu), 2 lei; G. C. Ardeleanu (Calea Victoriei 119, Tg.-Jiu), 2 lei; Liviu P. Radu (str. Ferendari No. 3, Tg.-Jiu), 2 lei; Tiberiu Popescu (Calea Victoriei, Tg.-Jiu), 2 lei; G. Hristokf (Gimnaziul din Tg.-Jiu), 2 lei; D. N. Morănescu (Gimnaziul din Tg.-Jiu), 2 lei; Econom I. Antonovici (Bârlad), 2 lei; Aureliu Pașian (Bârlad), 2 lei; Ioan Chiriacescu (Bârlad), 2 lei; Gh. Alexandrescu (Bârlad), 3 lei; Ștefănescu (Bârlad), 2 lei; (Nedescifrabil) (Bârlad), 2 lei; D. Vasiliu-Bacău (Bârlad), 2 lei; Z. Popovici (Bârlad), 2 lei; V. Triandof (Bârlad), 2 lei; Gr. Iliescu (Bârlad), 2 lei; Ajotiu (Bârlad), 2 lei; D. Severin (Bârlad), 2 lei; V. Ghețu (Bârlad), 2 lei; Gr. Farțu (Bârlad), 2 lei; (Nedescifrabil) (Bârlad), 2 lei; Ștefan Dobrescu (Bârlad), 2 lei; S. G. Drăgănescu (Bârlad), 2 lei; G. D. Neșțian (Bârlad), 5 lei; P. Marinescu, profesor (T.-Severin), 4 lei; P. Pârșcovăanu, profesor (T.-Severin), 2 lei; D. Mateescu, profesor (T.-Severin), Costescu, profesor (T.-Severin), 4 lei; C. I. Coculescu, profesor (S.-Severin), 2 lei; S. V. Nanul, profesor (T.-Severin), 2 lei; N. Hescescu (T.-Severin), 2 lei; Petre Grim (T.-Severin), 4 lei; C. Lacrițianu (T.-Severin), 5 lei; Al. Resmeriță (T.-Severin), 2 lei.

Numărul membrilor înscriși în cursul anului 1908 este de 1570, iar venitul societății, tot în acest timp, sunt de 5600.

(Va urma în numărul viitor).

La Administrația Revistei se găsesc de vânzare următoarele programe și regulamente cu prețurile notate în dreptul lor:

- Programa analitică pentru școlile urbane, lei 1,20.
 Programa analitică pentru școlile rurale lei 1,20.
 Programa analitică pentru școlile normale de învățători și învățătoare: Lei 1,20.
 Regulamentul pentru administrația interioară a șc. normale de învățători și învățătoare: Lei 1,20.
 Regulamentul pentru aplicarea legii asupra învățământului primar și normal primar: Lei 0,60.
 Idem idem școalelor primare urbane 0,60.
 Idem idem școalelor primare rurale 0,60.
 Indrumări pentru institutori și învățători private la modificările aduse programei 0,50.

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin vărsat. Sediul Londra. Sucursala București.

Comitetul central: la Londra
 Lachlan Macintosh Rate, „
 G. I. Goschen „
 Vicontele Duncannon „
 E. W. H. Barry „
 Robert Hamilton Lang „
 Demetre de Frank Viena
 P. Naville Paris
 Ad. Vernes „

Directori: { C. A. Stolz
 { E. E. Goodwin.
 Censori: Ioan Kalindern, Demetru
 Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social:
 Londra 7 Creat Winchesterstreet
 Sucursala: București, Piața sf. Gheor-
 ghe.

„NAȚIONALĂ“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI
 Capital în acțiuni întreg vărsat în
 aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă
 compuse din prime
 și daune 3.955.688 74
 Idem format din capi-
 tal și alte rezerve : 1.075.812 80

Total în aur Lei 7.052.531 36
 Daune plăuite Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Bălcoianu.
 Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ“ asigură contra in-
 cendiului, a «grindinei», contra riscului
 pierderii valorilor. Asigurările
 pentru viață sunt primite în toate
 combinațiunile obișnuite ca : cas de
 moarte, supraviețuire, zestre și rentă.
 Sediul social în palatul Soc. din str.
 Doamnei No 12, București. Repres-
 generală în Buc. ștr. Smârdan No. 4
 Agenții în toate orașele din țară